

Musens sang

Musik: Kai Normann Andersen - Tekst: Børge Müller
Mød mig på Cassiopeia 1951

A ♩ = 120

En en - lig lil - le mu - se har det svæ' - re end man tror,
Man sli - der og man slæ - ber, men hvad skal man stil - le op,
man be - fin - der sig skidt mel - lem him - mel og jord. krop.
med sit go - de hu - mør og sin med - brag - te

B

Man var så op - lagt til alt, da man kom,
men det er der ing'n, der be - kym - rer sig om.
En mu - ses liv og lev - ned der be - ty - der ik - ke spor

||--- INTRO ---||

Man er ba - re et fnug mel - lem him - mel og jord.

2. En muse er en pligtopfyld'ne lille meteor,
Hun er altid på fart mellem himmel og jord.
Hun kommer, når der kaldes, og hun ofrer hvad hun kan,
Om det så er sig selv, for at frelse en mand.
Ak, med hvad har man så ud af sit job?
Kun vrøvl og spektakler og så skal man op.
De småting, man har ordnet, nævnes ikke med et ord,
Man har blot gjort sin pligt mellem himmel og jord.

3. Der er mænd nok her i verden, en er lille en er stor,
Og de lover én alt mellem himmel og jord.
Men manden - ham den rigtige - der får pulsen til at slå,
Det er ham som man ved, at man aldrig kan få.
Jordiske piger til alteret går,
Så langt er der aldrig en muse, der når.
Nææh musen de må hellere blive hjemme, hvor de bor,
De får hjerterne knust mellem himmel og jord.